

Echt wandelen met God: oprecht, toegewijd en als een rechtvaardige.

I.

Eerste warming-up.

In Genesis 6:9 lezen we over Noach: *'Hij was een rechtschapen man ... die een voorbeeldig leven leidde, in nauwe verbondenheid met God'*.

Zulke typering lees je vaker van vromen in de Bijbel.

Vraag jezelf eens eerlijk af:

1. Is zo leven voor mij mogelijk? Kan ik zo leven?
2. Is dit na Pinksteren mogelijk voor iedere christen?
3. Als God over mij aan anderen zou vertellen, zou Hij mijn leven ook zo typeren?

Tweede warming-up.

Lees 1 Johannes 3:6-10 (*'Ieder die in Hem blijft zondigt niet. Ieder die zondigt ...'*) en 5:16,17,18 (over twee soorten zonden).

Probeer nu de volgende vragen te beantwoorden:

Vraag 1: Wat is in *'niet zondigen'*? (3:6-10 en 5:18)

Vraag 2: Wat is *'zonde tot de dood'*? (5:16,17)

Vraag 3: Wat is *'zonde niet tot de dood'*? (5:16,17)

Vraag 4: Wat is *leven als een rechtvaardige*? (3:7,10)

II.

Wat je moet weten om te wandelen met God als een rechtvaardige.

A. We moeten leren onderscheiden tussen twee soorten zonde!

Volgens 1 Johannes 5:16 is het makkelijk 'te zien' (of na te gaan via gesprek) hoe iemand zondigt. Johannes zegt heel simpel: bij de ene soort zonde mag en moet je om vergeving bidden voor die ander, maar bij die andere soort zonde niet. Blijkbaar was het verschil voor Johannes en zijn lezers volkomen helder en niet moeilijk te onderscheiden. Zijn wij dit door de eeuwen heen 'kwijt' geraakt? Wij denken vaak dat het onderscheid 'moeilijk' is en de meeste christenen werken niet met dit verschil. Maar de Bijbel wil dat we dat wel doen. Het is belangrijk. Het bepaalt onze manier van bidden voor die ander.

B. We moeten leren onderscheiden hoe je moet bidden voor een ander.

Natuurlijk kan alleen God het leven geven aan een zondaar via vergeving. Maar door jouw gebed om vergeving voor die ander geeft Hij aan die ander vergeving en zo het leven. Zo werkt het. En zo kun je met Johannes zeggen, dat *jij* al biddend 'die ander het leven geeft'.

Maar dat kan alleen *'als iemand NIET zondigt naar de dood'*. Anders schenkt God het leven niet! Als iemand WEL zondigt naar de dood, mag je natuurlijk ook bidden voor die ander, maar dan kun je niet direct om vergeving vragen. Dan vraag je om Gods ingrijpen, zodat de ander tot berouw en bekering komt waardoor de weg tot vergeving (en het leven) weer mogelijk wordt.

C. We moeten weten wat 'zonde tot de dood' is en wat niet.

Er wordt door velen gedacht dat 'zonde tot de dood' een heel erge zonde is, waarna je niet meer gered kunt worden. Dan is die zonde niet meer ongedaan te maken en ben je verloren. Wie die zonde gedaan heeft kan zich niet meer bekeren. De vraag wordt dan echter wat die zonde is. Niemand kan die zonde definiëren en het wordt dan iets ongrijpbaars. Dit is in strijd met wat Johannes schrijft. Volgens hem is het een eenvoudig te herkennen zonde. Het is daarom beter 'tot de dood' te verklaren als 'richting dood'. Als iemand op die weg van het zondigen naar de dood toe voortgaat, is hij verloren. Maar er is een weg terug.

Je kunt dus volgens Johannes op zo'n manier zondigen dat daardoor je leven naar de ondergang toe gaat (daar is geen vergeving voor als je je niet bekeert); en je kunt zondigen op een manier waarbij vergeving geen probleem is en je kind van God blijft.

III. Meer over het belangrijke verschil tussen de twee soorten zonden.

A. De Bijbel leert een fundamenteel onderscheid tussen 2 soort zonden.

In Hebreeën 10:26ev blijkt duidelijk dat dit onderscheid bestaat en levensbelangrijk is in zowel het Oude als in het Nieuwe Testament! Door verschillende bijbelvertalingen met elkaar te vergelijken kunnen we het verschil in zonden helder krijgen. We zetten de omschrijvingen naast elkaar:

<i>willens en wetens zondigen</i>	<i>of</i>	<i>onwetend zondigen</i>
<i>opzettelijk</i>	<i>of</i>	<i>onopzettelijk</i>
<i>expres</i>	<i>of</i>	<i>per ongeluk</i>
<i>bewust kiezen voor</i>	<i>of</i>	<i>onbewust doen voor je er erg in hebt</i>
<i>gaan liggen in de zonde</i>	<i>of</i>	<i>in zonden vallen/struikelen</i>

Dit verschil is praktisch en herkenbaar in het alledaagse leven. Dit onderscheid wordt overal in het leven toegepast (in grote en kleine zaken). Als iemand iets gedaan heeft is altijd de eerste vraag: HOE deed hij het - per ongeluk of expres? Denk bv aan daden waardoor schade is aangericht in het verkeer, bij sport, in opvoeding, huwelijken en andere relaties. Ook in de rechtsspraak wordt altijd onderzoek gedaan naar deze vraag.

B. God werkt/rekent altijd met dit belangrijken verschil (zowel in OT als in NT).

In het Oude Testament waren offers voor vergeving alleen bedoeld voor onopzettelijke zonden. Zie Leviticus 4:1, 13,22,27 en Leviticus 5 en 6 (enkele 'grenssituaties' komen aan de orde met daarop volgend berouw).

NB: Zonde- en schuldoffers komen pas ná de andere offers. De offers in Leviticus 1-3 gaan over toewijding, danken en vieren. Dan volgen pas de offers als het mis ging (Leviticus 4+5).

Op opzettelijk/bewust zondigen stond de doodstraf (Numeri 15:22-31; Hebreeën 10:26ev).

Vergeving is dan in de praktijk nog wel mogelijk, maar alleen na diepgaande bekering ('Heer, vergeef me; dit wil ik nooit weer doen – ik bekeer me en wil weer in alles leven voor U als een brandoffer; help me')!

Een voorbeeld. David zondigde bewust met Batseba en Uria. Dat was zonde tot de dood. Hij ontving geen vergeving van deze zonde, zolang hij het niet beleed en zich bekeerde (Psalm 32). God bracht hem genadig via de profeet Natan tot bezinning en zo tot berouw en bekering. Dan volgt Psalm 51. Dat is een boetegebed na een bewust leven in ongehoorzaamheid (vs 1). En God vergaf David. Hij mocht weer leven.

In het Oude Testament was oprecht leven haalbaar en 'normaal'. Lees o.a. Genesis 6:9; 17:1; 2 Koningen 12:3; 14:3; 18:3;22:2; 2 Kronieken 16:9; 17:3; Psalm 17:3-5; 18:21-27; 119. Ezechiël 18. Als men zo niet leefde kwam God met verwijten en oordelen (lees alle profeten).

In het Nieuwe Testament blijft dit onderscheid cruciaal. Zie bv. Hebreeën 10:25ev; Johannes 15:22; Lucas 23:34; Matteüs 12:32 ['kwaadspreekt' = kwaad blijft spreken]; 1 Johannes 1:5-10 en 3:6,9ev en 5:16-18.

Leven naar Gods wil is sinds Pinksteren zeker 'normaal christelijk' (bv Romeinen 8:3,4 en 1 Johannes 5:3,4). Bewust zonde doen (met kleine of grote dingen) is spelen met je leven (tot/naar de dood)! Dat is feitelijk 'zondigen tegen de Heilige Geest' (op zichzelf 'kleine zonden' kunnen daardoor zware zonden zijn en zwaar gestraft worden, zoals in Jozua 7 en Handelingen. 5).

C. Antwoorden op de drie hierboven gestelde vragen n.a.v. 1 Johannes 5:16-18.

1. 'Zondigen naar de dood' = willens en wetens zondigen. Het is bewust tegen Gods wil ingaan. Dat verstoort de relatie. Dan is er géén vergeving, *tenzij* berouw en bekering volgt - zie hiervoor bv Numeri 15:30,31; Hebreëen 10:26v.

2. 'Zondigen niet naar de dood' = niet opzettelijk zondigen. Je zondigt per ongeluk, zonder het te willen. Je hebt het gedaan voordat je beseftte dat het zonde was. Dan blijft de relatie goed en ligt de vergeving klaar. Dan waren er in het OT offers ter verzoening. Zie Numeri 15:22ev. In het NT mogen we dan een beroep doen op het bloed van Jezus. Zie 1 Johannes 1:7.

3. 'Niet zondigen' = niet 'een zonde doen' als je weet dat het zonde is. Je struikelt/valt wel in zonde, maar je ontdekt pas (kort of lang) daarna dat het zonde was en je belijdt dat dan direct. Onopzettelijk zondigen is géén opstand tegen God. Het is wel zonde en er is vergeving nodig! Met opzet zondigen (ook in 't klein) is wel verzet/opstand tegen God, die met zijn Geest in je geweten spreekt. Deze zonde brengt de ondergang/dood, tenzij er echt berouw en bekering komt.

D. Toepasbaarheid.

1. Dit onderscheid is helder zwart-wit. Zo leert God ons concreet het verschil tussen 'leven door de Geest' of 'door het vlees'. Hij wil dat we in het concrete leven met dit onderscheid werken!

2. Er zal ook hier tussen zwart en wit een grijs gebiedje zitten, waar het wat onduidelijk is of je iets opzettelijk deed of niet. Maar je kunt dit niet gebruiken als argument dat dit onderscheid 'dus' onwerkbaar is. Want ook in 'twijfelgevallen' is wel heel helder wat je moet doen: radicaal belijden en met Gods kracht je radicaal bekeren!

3. Dit onderscheid is helder en simpel en maakt helder waarom God soms aan 'kleine vergrijpen' zo zwaar tilt (zoals Genesis 3): opstandigheid verbreekt altijd de relatie, beledigt en is erger dan welke materiele schade ook!

IV. Slotopmerkingen:

A. Mensen kunnen al jong leren leven als rechtvaardigen! Dit is het belangrijkste in de christelijke opvoeding! Kinderen leren ervoor te kiezen dat ze hun hemelse Vader echt geen verdriet willen doen. De relatie met Hem wordt voor hen belangrijker dan wat ook! Dat is 'volwassen zijn in het geloof'. Dit maakt mensen eerlijk en betrouwbaar tegenover God maar zo ook naar medemensen. En dat is nu precies wat God van hen en ons wil maken (zie Efeziërs 4:14-16 en 1 Johannes 3:9,10; 5:3,4).

B. Vraag liefdevol aan mensen: 'Leef jij oprecht? Doe jij wel eens bewust dingen waarvan je weet dat God het niet wil?'. In de antwoorden blijkt iemands verhouding met God: of men echt/vurig van God houdt of niet. Het is een zegen als je mensen om je heen hebt met wie je afspreekt dit geregeld aan elkaar te vragen. *Zo leven kan, door de Geest van Christus*, volgens Romeinen 8:3,4!

C. Pas bekeerden vinden dit radicale/oprechte leven heel vanzelfsprekend. Mensen die al lange tijd christen zijn vinden dit vaak 'te consequent'. Ze hebben waarschijnlijk nooit geleerd wat nieuw leven is (2 Korinthiërs 5:17) en bidden het Onze Vader waarschijnlijk zonder het persoonlijk toe te passen (*ik* wil leven voor Uw Naam, Koninkrijk, wil).

D. Zondige gedachten borrelen op uit ons vlees (of ingefluisterd door Satan). Velen voelen zich daardoor slecht en zondig. Dit is een verkeerde reactie. Als je die opborrelingen van je vlees of van satan afwijst, heb je geen zonde gedaan maar zonden of verleidingen weerstaan! (Jacobus 1:14,15). Dan rust Gods goedkeurende glimlach op je omdat je die verkeerde opwelling afwees en niet vasthield in je gedachten.

E. Christenen die met dit onderscheid tussen twee soorten zonden leren leven ervaren het als bevrijdend en ontspannend: gewoon (h)eerlijk leven met de Here - het kan! Het kan dankzij

de Heilige Geest. *Niemand kan het uit zichzelf! Het is Gods genade die in ons hart werkelijk levend wordt. Jezus leeft in ons* (Gal 2:20; 5:22).

Verzoek:

Werk een tijd radicaal met dit onderscheid! Vraag elke avond: hoe leefde ik vandaag? Hoe zondigde ik? Praat daarover met de Heer (noteer het een een poosje zodat je na enige tijd een paar weken kunt overzien hoe je leven is).

- Ontdek je dan dat je al echt oprecht leeft met God? Heerlijk! Prijs de HEER. Dank Hem!
- Ontdek je dat je wel willens en wetens zondigt? Dat is pijnlijk en ontdekkend. Maar dank God voor die ontdekking. Nu weet je waar je op moet letten en op gericht moet zijn. Geef je over aan God en zoek zijn genade en kracht voor de wedergeboorte! (die Hij belooft!). Zoek ook een geloofmaatje met wie je hierover geregeld open kunt praten terwijl je elkaar bevraagt en helpt. Bid samen en verlang er naar radicaal te kiezen voor God

Ontdek je onduidelijkheden of moeiten bij het werken met dit onderscheid – alsjeblieft, laat het anderen of mij weten. Laten we met elkaar biddend en zoekend verder ontdekken hoe God helpt.

Groeten, Ton de Ruiter.